

työjärjestyksen 108 artiklan mukaisesti

esittäjä(t): Luis Yañez-Barnuevo García, Miguel Martínez Martínez, Carlos Carnero González, Willy Meyer Pleite, Raúl Romeva i Rueda, Ignasi Guardans Cambó, Josu Ortuondo Larrea, Bernat Joan i Marí, Inés Ayala Sender, Maria Badia I Cutchet, Enrique Barón Crespo, Joan Calabuig Rull, Rosa Díez González, Bárbara Dührkop Dührkop, Iratxe García Pérez, David Hammerstein Mintz, Antonio Masip Hidalgo, Manuel Medina Ortega, Emilio Menéndez del Valle, Javier Moreno Sánchez, Rosa Miguélez Ramos, Raimon Obiols i Germà, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Teresa Riera Madurell, María Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, María Sornosa Martínez, Elena Valenciano Martínez-Orozco, André Brie, Evelyne Gebhardt, Lissy Gröner, Klaus Hänsch, Karin Jöns, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Helmut Kuhne, Heinz Kindermann, Constanze Krehl, Jo Leinen, Erika Mann, Helmuth Markov, Tobias Pflüger, Bernhard Rapkay, Heide Rühle, Martin Schulz, Frithjof Schmidt, Feleknas Uca, Ralf Walter, Sahra Wagenknecht, Gabriele Zimmer, Jörg Leichtfried, Hannes Swoboda, Karin Scheele, Johannes Voggenhuber, Philippe Busquin, Véronique De Keyser, Mia De Vits, Alain Hutchinson, Marc Tarabella, Adamos Adamou, Kyriacos Triantaphyllides, Ole Christensen, Poul Rasmussen, Vladimír Maňka, Borut Pahor, Mojca Drčar Murko, Toomas Ilves, Andres Tarand, Kader Arif, Marie-Hélène Aubert, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Guy Bono, Marie-Arlette Carlotti, Françoise Castex, Jean Cottigny, Harlem Désir, Anne Ferreira, Jean-Claude Fruteau, Catherine Guy-Quint, Jacky Henin, Pierre Moscovici, Gérard Onesta, Bernard Poignant, Marie-Line Reynaud, Catherine Trautmann, Gilles Savary, Yannick Vaugrenard, Bernadette Vergnaud, Francis Wurtz, Satu Hassi, Henrik Lax, Reino Paasilinna, Esko Seppänen, Stavros Arnautakis, Katerina Batzeli, Panagiotis Beglitis, Stavros Lambrinidis, Diamanto Manolakou, Dimitrios Papadimoulis, Nikolaos Sifunakis, Georgios Toussas, Marilisa Xenogiannakopoulou, Alexandra Dobolyi, Szabolcs Fazakas, Zita Gurnai, Gyula Hegyi, Edit Herczog, Csaba Tabajdi, Proinsias De Rossa, Mary McDonald, Vittorio Agnoletto, Giovanni Berlinguer, Giusto Catania, Giovanni Fava, Donata Gottardi, Umberto Guidoni, Lilli Gruber, Luisa Morgantini, Roberto Musacchio, Pasqualina Napoletano, Marco Rizzo, Guido Sacconi, Mauro Zani, Nicola Zingaretti, Aloyzas Sakalas, Robert Goebbels, John Attard-Montalto, Louis Grech, Joseph Muscat, Thijs Berman, Sophia in 't Veld, Joost Lagendijk, Kartika Liotard, Edith Mastenbroek, Erik Meijer, Margrietus van den Berg, Jan Wiersma, Genowefa Grabowska, Bogusław Liberadzki, Józef Piniór, Francisco Assis, Luis Capoulas Santos, Paulo Casaca, Manuel dos Santos, Edite Estrela, Emanuel Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Ana Gomes, Pedro Guerreiro, Joel Hasse Ferreira, Jamila Madeira, Miguel Portas, Sérgio Sousa Pinto, Michael Cashman, Richard Corbett, Bairbre de Brún, Robert Evans, Richard Howitt, Glenys Kinnock, Caroline Lucas, David Martin, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Peter Skinner, Terence Wynn, Richard Falbr, Jaromír Kohlíček, Jiří Maštálka, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Libor Rouček, Daniel Stroj, Jan Andersson, Carl Schlyter, Jonas Sjöstedt, Eva-Britt Svensson, Åsa Westlund, Johan Van Hecke, Panayiotis Demetriou, Marios Matsakis, Marie Isler Béguin, Alain Lipietz, Marco Cappato, Lidia Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Pierre Schapira, Justas Paleckis, Riitta Myller, Giovanni Pittella, Bernadette Bourzai, Gary Titley, Vincenzo Lavarra, Neena Gill, Martine Roure, Glyn Ford, Alfonso Andria, Lapo Pistelli, Tatjana Ždanoka ja Bronisław Geremek

komissiolle

Aihe: Francon hallinnon tuomitseminen Francon vallankaappauksen 70. vuosipäivänä

Espanjan toisen tasavallan julistus täyttää tänä vuonna 75 vuotta. Tänä vuonna tulee myös kuluneeksi 70 vuotta fasistien kapinasta, joka 18. heinäkuuta hajotti demokraattisesti valitun tasavaltalaishallituksen ja johti sisällissotaan, joka päästi valloilleen 40 vuotta kestäneen julman diktatuurin. Kenraali Francon diktatuurihallinnon, joka saavutettiin aseilla ja natsi-Saksan ja fasistisen Italian avustuksella ja osallistumisella, onnettoman seurauksena Espanjan kansalle oli muun muassa, että Espanja jäi vuosikymmeniä jälkeen integroitumisesta yhdentyvään Eurooppaan, josta nyt on tullut Euroopan unioni.

Espanjan esikuvallisen siirtymisen demokratiaan vuosina 1978–1982 inspiroijina olivat osittain Espanjan toisen tasavallan arvot ja ihanteet. Vielä tänään vallankaappauksen ja diktatuurin uhreja ei ole hyvitetty moraalisesti. Yli 100 000 espanjalaista murhattiin vuosina 1939–1975, ja yli 35 000 on vielä kadoksissa haudoissa ja maaseudulla kaikkialla Espanjassa. Heidän joukossaan lepäävät myös suuren runoilijan Federico García Lorcan jäännökset. Kidutukset, teloitukset ilman oikeudenkäyntiä ja muut ihmisoikeuksien valtavat rikkomukset olivat normaali käytäntö pitkän diktatuurin aikana. Puolen miljoonan espanjalaisen oli pakko paeta maasta, heidän joukossaan kirjallisuuden Nobel-palkinnon saaja Juan Ramón Jiménez. Sadat tuhannet kärsivät vankiloissa tai heidät suljettiin keskitys- ja työleireille, joista viimeinen suljettiin 1962.

Euroopan neuvosto hyväksyi äskettäin suurella enemmistöllä esityksen Francon hallinnon kansainvälisen tuomitsemisen puolesta. Tämä on ensimmäinen kerta, kun Francon hallinto tuomitaan kansainvälisesti. Samansuuntaisesti meistä ovat tärkeitä Takkulan mietinnössä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi kaudella 2007–2013 toteutettavasta ”Kansalaisten Eurooppa” -ohjelmasta unionin aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi mainitut seikat, jotka koskevat Euroopan diktatuurien uhreja. Francon diktatuuri Espanjassa on varmasti valitettavan selkeä tapaus niiden joukossa.

Me tämän kysymyksen allekirjoittaneet parlamentin jäsenet tuemme sitä, ettei missään jäsenvaltiossa synny jälleen diktatuurista järjestelmää, josta Espanja kärsi 40 vuoden ajan. Olemme sitä mieltä, että Euroopan unionin hengellä, oikeusvaltion kunnioittamisella ja vapauden ja demokratian periaatteilla sekä ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien kunnioittamisella olisi vielä enemmän tarkoitusta, jos Euroopan diktatuurihallintojen hirmuteoista ei vaiettaisi.

Pitääkö komissio aiheellisena antaa kantansa Francon hallinnon tuomitsemisesta? Aikooko komissio toteuttaa toimia, joilla autetaan henkilöitä, jotka olivat ja ovat Francon hallinnon uhreja?

Jätetty: 06.06.2006

Välitetty: 08.06.2006

Määräaika: 15.06.2006